

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra LÆRDOMS LYSTGAARD ELLER ADSKILLIGE DISCURSER FØRSTE PART

Citation: Falster, Christian: "Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor", i Falster, Christian: *Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor*, udg. af JØRGEN OLRİK , 1919-20, s. 101. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-falster01-shoot-idm140591134842784.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor

I Grevernes og Riddernes Stand her i Landet har jeg en ædel Velynder, som ofte beviser mig den Ære at skrive mig til). For nogle Aar siden hilste jeg paa ham, ved hvilken Lejlighed han holdt mig fast i sit Bibliotheque næsten lige til Solens Nedgang, ej alene med lærde Samtaler, men ogsaa med angenemt Eftersyn blandt andet af hans Forfædres Skrifter, dels paabegyndte, dels fuldførte, men endnu ikke udgivne. Over disse glædede jeg mig forunderlig og kunde ej bare mig for, med Lovprisning af de gamle Dages Dyd og Lærdom, at klage paa den adelige Ungdom i vore Dage, hvilken ustadig, blødagtig og skødesløs giver sine Lyster Tøjlen, bærer Had til de i Sandhed frie Kunster og kaster Vrag paa al Omsorg for Sindet. Dertil s varede han: »Vær vis paa at jeg i Hofmændenes Kreds ej anderledes lægger Dølgemaal paa min Viden i de boglige Kunster end Forbryderen paa sine Anslag, Kirkerøveren paa sit Ran eller Stimanden paa sit Sværd. Vær vis paa at jeg ofte ønsker, eller rettere fuldt og fast haaber, at hin ædle Oplæring af vort Folk, som i Øjeblikket er næsten landsforvist fra Adelens Rige, en Gang skal genindsættes i sin Værdighed); siden vore Sager ere sunkne saa dybt, at Landet er saa at sige tomt for saadanne, som kunne rettelig forestaa Gesandtskaber, og hvilke vi med Hæder kunne sætte op imod de udenlandske Fyrsters Tjenere.« Ved at høre dette kom jeg i Tanker om en skæmtefuld *liden Tale til Adelsmænd om at holde sig fra Studeringer* af en eller anden uvis Forfatter(c), hvilken laa gemt hjemme hos mig selv. Dens Hovedindhold fortalte jeg hans højgrevelige Excellence; men han, som jo var den største Velynder af Lærdom og lærde Mænd, aflød ej med at minde mig om, at jeg, naar jeg kom hjem, maatte sende ham den snarest muligt. Jeg adlød og meddelte ham den med Glæde. Af denne *liden Tale* følger her en Copi: